

GŁOS ROBOTNICZY

WYDAWANIE 2 ZŁ.

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III ŁÓDŹ, WTOREK 23 GRUDNIA 1947 ROKU NR. 351 (916)

Wyrok na katów Oświęcimia

23 zbrodniarzy skazano na karę śmierci, 6 - na dożywotnie więzienie, pozostałych - na więzienie od lat 3 do 15; tylko jeden uniewinniony

KRAKÓW (PAP) — Gmach Muzeum Narodowego, w którym odbywał się proces 40-tu zbrodniarzy oświęcimskich, w dniu ogłoszenia wyroku obłożony był dosłownie przez tłumy. O godz. 9.40 członkowie Najwyższego Trybunału Narodowego z przewodniczącym dr-em Elmerem zajmują swe miejsca. Na sali panuje niezamącona cisza. Zbrodniarze hitlerowscy wykazują silne zdenerwowanie. Główni winowajcy, z Liebehenschel, dr-em Kramarem, Plaggem, Aumeierem i Grabnerem patrzają tępo przed siebie. Sala wypełniona dosłownie po brzozi.

O godz. 9.50 prezes Elmer rozpoczyna odczytywanie wyroku. Ustawione w kilku punktach miasta megafony radiowe są czynne i słowa rozlegają się wyraźnie.

Najwyższy Trybunał Narodowy — rozpoczyna przewodniczący dr Elmer — na zasadzie art. 6 pkt. 2, 8 i 14 dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. w brzmieniu dekretu z dnia 17. 10. 1946 r. uznaje: wszystkich oskarżonych, z wyjątkiem osk. Hansa Muencha, Hansa Hoffmanna i Karla Hermanna Jeschkego, winnymi tego, że po dniu 1 września 1939 brali udział w organizacji przestępczej pod nazwą sztafety ochronnych SS, które służyły Niemieckiej Narodowo-Socjalistycznej Partii do popełnienia zbrodni wojennych i przeciw ludzkości, a nadto, że będąc członkami bądź władz, bądź administracji, bądź żołnierzami obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu, brali udział w powołanej przez NSDAP i centralne władze SS, grupie przestępców.

Osk. Hansa Hoffmanna uznaje winnym tego, że jako funkcjonariusz obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, brał udział w powyższej grupie przestępców.

Osk. Liebehenschela uznaje się nadto winnym, że:

1) jako zastępca inspektora obozów koncentracyjnych w urzędzie „Reichsfuehrera SS”, następnie zaś jako zastępca kierownika urzędu administracyjno-gospodarczego SS, działającego w ramach zakreślonych przez kierownictwo SS, dla załatwiania spraw obozów koncentracyjnych, wydawał rozkazy i zarządzenia, mające na celu popełnianie przez organa administracyjne żołnierzów obozów koncentracyjnych przestępstw opisanych w akcie oskarżenia;

2) że następnie jako komendant obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, w stosunku do więźniów oraz radzieckich jeńców wojennych

— bądź to osobiście, bądź przez podległy mu personel: a) brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów przez kierowanie ich w drodze selekcji na zagładę w komorach gazowych lub przez rozstrzelanie; b) powodował wymierzanie więźniom poniżającej i sprawdzającej uszkodzenia fizyczne kary chłosty, powodował wyniszczenie organizmów więźniów przez głodzenie ich, kierował eksploatacją ich pracy, stosując krańcowy wyzysk ich sił roboczych, brał udział w zorganizowanej przez władze 88 grabieży mienia oraz złota, wydobywanego ze szczek osób zmarłych.

Maksymiliane Grabnera, jako kierownika oddziału politycznego obozu brał udział w dokonywaniu zabójstw przez to że:

1) współdziałał w wyznaczaniu na zagładę w komorach gazowych więźniów i radzieckich jeńców wojennych oraz uczestniczył w tej akcji;

2) zarządzał rozstrzelanie więźniów i radzieckich jeńców wojennych wyznaczonych przez siebie samego;

3) uczestniczył w posiedzeniach policyjne

go sądu doraźnego i w wydawaniu przez ten sąd na więźniów policyjnych kar śmierci z pogwałceniem najprymitywniejszych zasad procesowych,

4) zarządzał wymuszanie zeznań na więźniach przez poddawanie ich torturom, które powodowały śmierć,

5) uczestniczył w moralnym i fizycznym znęcaniu się nad więźniami i radzieckimi jeńcami wojennymi.

Hans Aumeier na terenie obozu koncentracyjnego jako lagerfuehrer i zastępca komendanta obozu Hoessa:

a) brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów i radzieckich jeńców wojennych przez współdziałanie w stosowaniu reżimu obozowego, a nadto uczestniczył w rozstrzelaniu, wieszaniu, zabijaniu więźniów oraz wyznaczaniu ich do doświadczeń lekarskich oraz na zagładę do komór gazowych,

b) znęcał się moralnie i fizycznie nad więźniami oraz radzieckimi jeńcami wojennymi przez poniewieranie ich godności osobistej czynne znieważanie, bicie, katowanie i mal-

trętowanie w różny sposób oraz stosowanie nieludzkiego systemu kar obozowych.

Karla Ernsta Mechla, Marię Mandel, Franza Ksawera Krausa, Johana Paula Kramera, Ericha Muhsfeldta, Hermana Kirschnera, Ludwika Plaggego, Ottona Iatscha, Fritza Wilhelma Buntrocka, Augusta Rajmunda Boguscha, Paula Goetzego, Paula Szczurka, Teresę Brandt, Józeфа Kollmera, Herberta Paula Ludwiga Heinricha Jostena, Wilhelma Gerharda Gehringa Kurta Hugo Muellera Hansa Schumachera i Johana Breitwiesera — za te same przestępstwa, które popełnili Liebehenschel, Aumeier i Grabner — sąd skazał na karę śmierci.

Na karę dożywotniego więzienia Najwyższy Trybunał Narodowy skazał Hansa Kocha, Karla Seuferta, Luisę Helenę Elizabeth Danz, Antona Lachnera, Detlefa Webbe'go i Adolfa Medefinda.

Na karę 15 lat więzienia skazano: Edwarda Lorenza, Alice Orłowsky, Hildegarda Marthe Luise i Lachert, Aleksandra Bilowa, Franza Romeikata i Johannes Webera oraz Hansa Hoffmana.

Na karę 10 lat więzienia: Richarda Alberta Schroedera.

Na karę 5 lat więzienia: Ericha Dingesa oraz na 3 lata więzienia — Karla Hermanna Jeschkego.

Hansa Müncha Trybunał uniewinnił.

Gdy Francja czeka na odbudowę

Blum-Schuman trwonią miliardy na zakupy sprzętu wojskowego w USA

PARYŻ PAP. — Na posiedzeniu komisji wojskowej, minister sił zbrojnych Teilgen oświadczył, że nosi się z zamiarem przedłużenia czasu trwania służby wojskowej do 18-tu miesięcy. Minister podkreślił również konieczność zakupu materiału wojennego zagranicą, a w szczególności samolotów.

„W momencie, kiedy minister finansów — pisze „Franc Tireur” — domaga się ofiar od kraju, kiedy wszystkie wysiłki winny być skierowane na zmniejszenie wydatków, trwoni się miliardy, aby zatrzymać w armii mło-

dych ludzi, których nieobecność w fabrykach i warsztatach opóźni tempo odbudowy kraju.

Oto polityka oszczędnościowa premiera Schumana.

Poza tym miliardy pójdą na wyekwipowanie armii. Minister finansów Rene Mayer nie ma dewiz na zakup zboża i mięsa, ale, gdy chodzi o samoloty i czołgi, to gotów on znaleźć pieniądze.”

PARYŻ PAP. — Związki zawodowe okręgu paryskiego ogłosiły następującą odezwę

Strzały do robotników włoskich

RZYM (PAP). Jak komunikują z Canicatti w czasie manifestacji strajkujących policja użyła broni, raniąc 15 osób. 3 osoby są bliskie śmierci.

Choć robotnicy w Palermo, Messynie, Katanii przystąpili do pracy, strajk w Caltanissetta i Agrigento trwa nadal.

Polityka Bevina drogo kosztuje Anglię

Harry Pollitt w imieniu angielskiej partii komunistycznej domaga się zmian w brytyjskim ministerstwie spraw zagranicznych

LONDYN PAP. — Sekretarz generalny Angielskiej Partii Komunistycznej Harry Pollitt, oświadczył na wiecu w mieście Perth, że załamane się konferencji czterech ministrów stawia przed społeczeństwem brytyjskim zagadnienie — jak długo obecna polityka zagraniczna może być jeszcze tolerowana? Angielska Partia Komunistyczna — powiedział Pollitt, — walczy o przeprowadzenie zmian w obecnym rządzie partii pracy, a przede wszystkim o zmianę na stanowisku ministra spraw zagranicznych. Prawe skrzydło związków zawodowych może akceptować politykę Bevina, lecz nie ulega wątpliwości, że polityka ta drogo kosztuje przeciętnego obywatela brytyjskiego. Jeżeli mamy mniej żywności i ubrań, jeżeli wstrzymuje się u nas budowę szkół i szpitali — zawdzięczamy to w pewnej mierze Bevinowi!

Wysiłki ministra gospodarki Crippsa, aby doprowadzić do pewnej poprawy w naszej produkcji, mogą spełznąć na niczym w wyniku polityki zagranicznej, prowadzonej przez ministra Bevina.

Obsadzenie stanowiska ministra spraw zagranicznych człowiekiem, który potrafiłby się uniezależnić od kapitalistów amerykańskich z Wall-Street jest jednym z głównych postulatów Angielskiej Partii Komunistycznej.

Depesze gratulacyjne z okazji święta Armii Jugosłowiańskiej

WARSZAWA. Z okazji Święta Armii Jugosłowiańskiej wysłane zostały następujące depesze gratulacyjne:

MARSZAŁEK JÓZEF BROZ-TITO MINISTER OBRONY NARODOWEJ, FEDERACYJNEJ LUDOWEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII

W dniu Święta bratniej Armii Jugosłowiańskiej przesyłam w imieniu Odrodzonego Wojska Polskiego i własnym najlepsze życzenia dalszych pomyślnych osiągnięć i rozwoju dla dobrej Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosłowiańskiej oraz najserdeczniejsze pozdrowienia dla bohaterskiej ludowej Armii Wyzwoleniczej.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ (—) MICHAŁ ZYMERSKI MARSZAŁEK POLSKI

GEN. KOCA POPOVIC SZEF SZTABU GENERALNEGO ARMII JUGOSŁOWIAŃSKIEJ Z okazji Święta sojuszniczej Armii Jugosłowiańskiej przesyłam Wam — Generale — moje serdeczne żołnierskie pozdrowienia oraz szczerze życzenia jak najspanialszych osiągnięć w wyszkoleniu i rozwoju Ludowej Armii Jugosłowiańskiej.

SZEF SZTABU GENERALNEGO W. P. (—) KORCZYC WŁ. GEN BRONI

Premier Republiki Mongolskiej marszałek Czolbajsan — przedstawił parlamentowi do akceptacji plan rozwoju gospodarki narodowej tego kraju. Republika Mongolska — dzięki wielkiej pomocy ZSRR przekształca się w nowoczesne, bogate państwo ludowe.

Mordercy 21 narodów Europy

Uzasadnienie wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego w procesie 40-tu zbrodniarzy z Oświęcimia

Najwyższy Trybunał Narodowy uzasadniając wyrok przeciw b. członkom załogi obozu zniszczenia Oświęcim, skreślił na wstępie historię powstania oraz program NSDAP, z którego to programu wyłoniła się myśl stworzenia obozów koncentracyjnych.

Realizując twierdzenie, że rasa germańska jest wartościowsza od innych ras i opierając się na zasadach skrajnego nacjonalizmu NSDAP wzięła sobie za zadanie wprowadzić do Europy t. zw. nowy porządek, który miał zapewnić Niemcom hitlerowskim panowanie nad światem. Dążąc do tego celu NSDAP posługiwała się programem opartym na agresji, nienawiści i pogardzie dla innych narodów, programem groźnym zwłaszcza dla ludów słowiańskich, specjalnie Polaków.

Dla zapewnienia możliwości zupełnego i bezwzględnie spełnienia tych zadań hitlerowcy utworzyli specjalne organy, które zwalczały przeciwników politycznych najbardziej brutalnymi metodami.

Szczególnie niezawodne okazały się w stosowaniu gwałtu i zbrodni oddziały SS. Z organizacji tej Himmler utworzył arystokrację partyjną, zostawił ją pod swoją kontrolą i użył jej początkowo do t. zw. konsolidacji Trzeciej Rzeszy, pod którym to słowem rozumie się szereg mordów i aktów terroru, dokonanych na przeciwnikach politycznych hitlerizmu.

Z chwilą wybuchu wojny SS zostaje użyta do zdobycia dla Niemiec przestrzeni życiowej przez wytepienie Słowian i Żydów.

W uzasadnieniu wyroku omawia się szeroko ustrój obozów koncentracyjnych, na których czele stali komendanci (lagerkommandant), mając do pomocy szereg oficerów, podoficerów i żołnierzy SS, a zwłaszcza dowódców obozów (lagerfuehrer). Zakres władzy komendanta obozu i wyższych urzędników obozowych był bardzo duży, tak że w myśl zasady, iż tolerancja w stosunku do więźniów oznacza słabość, mogli oni stosować dowolnie obok kary aresztu i chłosty także i karę śmierci nawet za błahe przewinienie.

Przechodząc z kolei do omówienia celu niemieckich obozów koncentracyjnych Trybunał podkreśla, że chodziło tam o bezprawne pozbawianie wolności, zdrowia, mienia i życia oraz wszelkich wartości duchowych, tudzież bezpłatne używanie niewolniczej pracy poszczególnych więźniów i grup ludności, aresztowanych ze względu na przynależność rasową, narodową, religijną lub przekonania polityczne.

Obok zbrodni przeciw ludzkości popełniano także w obozach przestępstwa wojenne, ponieważ radzieccy jeńcy wojenni traktowani byli gorzej jeszcze ażebyli więźniowie cywilni.

W czwartek, dn 25-ego grudnia w kinie „WŁÓKNIARZ” (Zawadzka 16) PREMIERA filmu produkcji angielskiej

TAJEMNICZY NIEZNAJOMY

— To nieprawda! — zachnęła się Osienina. — Jestem niewinna...

— ...pani przestępczej działalności, — dobitnie podkreślając każde słowo, powtórzył Zorin. — Pani padła ofiarą jakichś ciemnych sił, czyjeś złej woli! Prawda?

— Nie, nie, pan się myli! — szybko oświadczyła Osienina — ja... niczego...

— Właśnie tym się tłumaczy pani obecny stan. — przerwał jej major. — Stąd wynika pani przyniesienie. Nadmieniam, że szczerze przyznając się przynieśliście ulgę. Pani się uspokoi i, prawdopodobnie w ten sposób pan zładzi karę.

— Nie mam do czego się przyznawać, jestem absolutnie niewinna...

Następna część uzasadnienia poświęcona jest historii oraz opisowi obozu oświęcimskiego, pod którą to nazwą należy rozumieć obóz macierzysty w Oświęcimiu oraz 39 obozów filialnych, nie licząc kilku mniejszych, krótkotrwałych. W obozie tym ogromną część więźniów stanowili Polacy oraz rosyjscy jeńcy wojenni. Ogółem więziono w Oświęcimiu przedstawicieli 21 narodów.

Spośród zgładzonych ofiar największy odsetek przypada na Żydów pochodzących ze wszystkich krajów, zajętych przez wojska niemieckie.

W dalszym ciągu opisano szczegółowo sposoby uśmiercania więźniów w obozie oświęcimskim i w jego filiach. Wyrok podkreśla, że za wszystkie wypadki śmierci ponoszą odpowiedzialność zarówno centralne władze SS jak i SS-owcy zajęci w obozie, gdyż nie tylko znali oni warunki w obozach panujące, ale sami przyczyniali się do ich tworzenia.

Postępując zgodnie z programem NSDAP pozbawiali życia przedstawicieli narodów, skazanych na zagładę przez faszyzm. Śmierć

więźnia prawie zawsze poprzedzona była nieludzkimi katuszami, najwymyślniejsze zaś sposoby znęcania się stosowano w czasie przesłuchań w oddziale politycznym obozu.

Działaniem, które obciąża nie tylko rząd Rzeszy czy partię, lecz także całe społeczeństwo niemieckie, była masowa grabież mienia, przywożonego przez więźniów do obozu. Grabież ta rozpoczynała się z chwilą opuszczenia przez więźnia wagonu kolejowego na rampie obozowej, a kończyła się już po jego śmierci przez pozbawianie zwłok sztucznych szerek i zębów oraz długich włosów, o ile chodzi o kobiety. Korzyści jakie z tej akcji ciągnęło państwo i społeczeństwo niemieckie przedstawiają wartość — wedle słów Rudolfa Hoessa — wiele setek milionów marek.

Wszystkie powyższe okoliczności, z których większość została omówiona obszerniej w uzasadnieniu wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego, w sprawie Rudolfa Hoessa, ustalił Najwyższy Trybunał Narodowy na podstawie dokumentów, zeznań świadków oraz opinii biegłych.

Wysoka frekwencja wyborcza w głosowaniu niedzielnym w ZSRR

MOSKWA PAP. — Wyniki wyborów do rad miejscowych nie zostały jeszcze ogłoszone. Natomiast zostały podane już cztery, świadczące o olbrzymim udziale ludności w tych wyborach. Tak więc w moskiewskim obwodzie wzięło udział niemal 100 proc. wybor

ców. W Leningradzie głosowało 99 proc. ludności, w Kijowie 100 procent wyborców, w Nowo - Sybirsku 97 proc. wyborców. Udział wyborców był 100 proc. w okręgach, w których kandydował generalissimus Stalin, Mołotow i inni kierownicy życia politycznego ZSRR.

Zwycięstwo demokratów greckich w wyborach związkowych w Salonikach i w Macedonii

PARYŻ PAP. — Agencja Eam Press donosi z Salonik, że odbyły się tam wybory do związku zawodowego pracowników bankowych w Salonikach i Macedonii. Do wyborców złożono dwie listy — rządową i partii demokratycznych. Pomimo niesłychanego na-

ciśnienia, na listę demokratyczną padło 80 proc. głosów. Prasa rządowa opublikowała artykuły, w których domaga się aresztowania i deportacji przywódców urzędników banków północno-greckich, na skutek propagowania przez nich idei demokratycznych.

W dniu 21 grudnia 1947 r. zmarł nagle nasz długoletni majster tkacki

s. † p.

Mieczyński Piotr

W Zmarłym tracimy zasłużonego i oddanego pracownika.

Cześć Jego pamięci!

DYREKCJA I RADA ZAKŁADOWA
P. Z. P. Baweł. Nr. 4 w Łodzi

Nowa prowokacja Bluma Wstrzymanie repatriacji obywateli r-dzieckich z Francji

MOSKWA PAP. Jak donosi oficjalny komunikat „Tass” władze francuskie w ostatniej chwili odmówiły zezwolenia na wyjazd połowie repatriantów, przybyłych do Marsylii, celem powrotu do Rosji. Chodzi tu o 1200 Ormian, którzy otrzymali zezwolenia francuskiego spr. zagranicznych na wyjazd.

„Tass” stwierdza, że cofnięcie pozwolenia pogwałciło porozumienie między rządami ZSRR a Francji w sprawie repatriacji Ormian z Francji. Jak głosi komunikat cofnięcie tego pozwolenia wywołało wśród repatriantów głębokie oburzenie.

Niem'eccy uczeni w USA

WASZYNGTON PAP. Jak wynika z opublikowanego przez dowództwo armii amerykańskiej komunikatu, zamierza się sprowadzić do Stanów Zjednoczonych 475 uczonych niemieckich, którzy zostali wzięci do niewoli w czasie wojny przez USA. W roku bieżącym przybyło do Ameryki ponad 500 niemieckich uczonych z amerykańskiej strefy okupacyjnej, co stanowi przeszło 2 razy więcej niż w roku ubiegłym.

Zbój na urlopie

LONDYN PAP. — Władze brytyjskie udzieliły tygodniowego urlopu b. marszałkowi Rundstedtowi, który znajduje się w obozie dla jeńców w Bridgend Glamorgan. Rundstedt wyjechał do Niemiec, celem odwiedzenia rodziny.

Kino „POLONIA” (ul. Piotrkowska 67)

TYDZIEŃ POLSKIEGO FILMU KRÓTKOMETRAŻOWEGO

17.12. 1947 — 23.12. 1947

Dzisiaj we wtorek po raz ostatni

PROGRAM Nr 3

SUITA WARSZAWSKA
ZIEMIA LUBUSKA
W PRACOWNIACH PLASTYKÓW
ZAMOŚĆ RENESANSOWY
POLSKA KRONIKA FILMOWA
Pocz. seansów: 16, 17,30, 19, 20,30.
Wszystkie miejsca po zł 50; ulgowe po zł 35. 12251

UWAGA PRENUMERATORZY ZAMIEJSCOWI!

Prenumeratę „Głos Robotniczego” zamawiać należy i wpłacać do 25 każdego miesiąca na miesiąc następny.

Prenumerata wynosi miesięcznie zł 50.—, kwartalnie zł 135.—.

Wpłaty dokonywać tylko na konto kolportażu RSW „Prasa” PKO VII-1331 z dokładnym zaznaczeniem, którego miesiąca dotyczy.

Reklamacje i zamówienia kierować na adres Kolportaż RSW „Prasa”, Łódź, ul. Zwirki 17.

Wysyłka tylko od 1-go każdego miesiąca.

UWAGA KOLPORTERZY!

Prenumeratę „Trybuny Wolności” przyjmuje kolportaż RSW Prasa, Łódź Piotrkowska 200 TYLKO do 25 każdego miesiąca na miesiąc następny.

front, tylko koniecznie na centralny?

— Sama nie wiem. Coś mnie tam ciągnęło... — opuściła głowę Osienina.

— Więc, nie może pani wyjaśnić? Dobrze. — Zorin podsunął ku sobie jakieś dokumenty. Spojrzył na nie i ciągnął dalej: Gdy się pani znajdowała na odcinku frontowym, poczuła się pani nagle źle i z tej racji poprosiła pani, aby ją niezwłocznie odwieziono samolotem do Moskwy. Jednak w Moskwie pani nie skierowała się do żadnej kliniki, lub lecznicy, mimo to, iż w Moskwie mamy moc takich instytucji.

— Już w drodze poczułam się znacznie lepiej...

— Ale pani nie nocowała w domu. — Gdzie pani była w nocy?

Osienina nieśmiało podniosła oczy na majora i rzekła z pewnym wahaniem w głosie:

— Sł. pytania, obywatelu, na które kobieta nie jest w stanie odpowiedzieć...

— Stwarza pani aluzję romantycznej przygody, — uśmiechając się powiedział Zorin, — Ale pani sama już tu mówiła, że gorąco kocha swego męża, który znajduje się obecnie na froncie i że jest mu pani wierna... W którym wypadku należy pani wierzyć?

— W drodze do domu straciłam przytomność. Trafiłam do domu dopiero nad ranem. — wyszeptowała Osienina.

— Jak pani nie wstyd tak kłamać — głośno zawołał Zorin. — Przed chwilą mówiła pani, że już w drodze poczuła się znacznie lepiej...

— To w samolocie... — odpowiedziała przedko Osienina, — a na powietrzu poczułam się nagle gorzej...

— Pani nie mogła poczuć się gorzej z jednej prostej przyczyny — wycedził przez zęby major.

— Z jakiej? — zaniepokoiła się nagle Osienina.

— Konserwy, którymi pani rzekomo się otruliła, okazały się w stu procentach dobre i świeże, — skandował powoli Zorin, patrząc uporczywie prosto w jej oczy. — Mam analizę laboratoryjną. Próbkę wszystkiego, co pani jadła na froncie, zostały nadesłane do Moskwy przez pilota, z którym pani leciała.

— To znaczy, że byłam śledzona już tam, na froncie? — zdenerwowała się „artystka”

— Tak jest. Interesujemy się każdym kto udaje się nie będąc żołnierzem, na odcinki frontowe. Ale idźmy dalej. Pani powiedziała pułkownikowi Swirydowowi, iż w Moskwie w Instytucie Sklifasowskiego pracuje pani wnuszek — profesor Węgierow...

— Ależ on tam naprawdę pracuje, — szybko wturczała Osienina.

(D. 6. 5.)

Światowa współpraca handlarzy śmierci

Rewelacje procesu Kruppa

(Od specjalnego korespondenta „Głosu Robotniczego“)

Berlin, w grudniu. Przedziwnych rzeczy dowiedzieliśmy się ostatnio w Norymberdze na procesie Gustawa Kruppa, reprezentującego rodzinę znanych od wielu lat fabrykantów armat i handlarzy śmierci. Pomijając już różne dane o gwałtownej rozbudowie koncernu Kruppa za czasów hitlerowskich, warto zwrócić uwagę na ujawnione w trakcie procesu sposoby, których po pierwszej wojnie światowej używał Krupp dla maskowania swego procederu.

W roku 1919 przemysł zbrojeniowy (jak i teraz) został Niemcom zabroniony, a nad wykonaniem tego zarządzenia czuwała (jak i obecnie) komisja sojusznicza, która nie czyniła (jak i dziś) zakładom Kruppa specjalnych trudności przy fabrykowaniu tak pokojowych przedmiotów, jak bańki do mleka i inne gospodarskie drobiazgi. Otóż, jak wynika z raportu, pisanego jeszcze w czasach hitlerowskich przez samego Kruppa, a odczytanego obecnie na rozprawie, przyznał on z całym cynizmem, że „bańki do mleka” w roku 1919 były jednym ze środków, służących do mydlenia oczu członkom sojuszniczej komisji, gdyż w rzeczywistości już wtedy, pod pretekstem fabrykacji tych właśnie baniek, montowano obrabiarzki do wyrobu dział i amunicji.

Same dokumenty ujawnione na procesie, wyświełtliły tajemnicę szybkiej odbudowy niemieckiej floty podwodnej. Biuro holenderskie w Hadze, istniejące pod niewinnym szyldem: „Kantor inżynierski voor Scheepbouw”, w gruncie rzeczy służyło Kruppowi i zatrudniało niemieckich konstruktorów łodzi podwodnych, którzy pracowali tam wydajnie, że już w roku 1935 Hitler mógł szybko zrealizować swój plan zbudowania licznej floty podwodnych korsarzy.

Zbyteczne byłoby powtarzać fakty powszechnie znane, że to Krupp uzbroidł armie hitlerowskie do napaści na Europę, ale trzeba zauważyć i dobrze zapamiętać rok, w którym koncern Kruppa rozpoczął potajemnie swą produkcję zbrojeniową, rok 1921 — zaledwie trzeci rok po pierwszej, krwawej kapieli, zgotowanej Europie przez monarchię pruską.

Jeżeli przełożymy to na język czasów dzisiejszych, przekonamy się, że z wydarzeń okresu 1918—1921, mocarstwa zachodnie, będące obecnie głównymi gospodarzami Zagłębia Ruhry, gdzie królują Krupp, nie umieją, czy też raczej nie chcą wyciągnąć odpowiednich nauk. Jeszcze bowiem nie zakończył się proces głównego dyrektora i akcjonariusza zakładów oraz jego sztabu, a już mówi się o konieczności odbudowy i oświecenia dla produkcji pokojowej, powtarzając niemal dokładnie wersję o „bańkach do mleka” i bez najmniejszego względu na spokój i bezpieczeństwo innych narodów chce się pozostawić zakłady Kruppa w rękach niemieckich, poddając je kontroli, która jeżeli ma być sprawowana przez tylko dwa względnie trzy mocarstwa zachodnie, pozostanie kontrolą jedynie formalną.

Bardzo interesujące rozważania na ten temat ogłosił ostatnio w prasie berlińskiej prof. dr Hauser, który jeszcze przed dojściem do władzy Hitlera wystąpił publicznie przeciwko małactwom Kruppa, naświetlając międzynarodowość kontaktów tego przedsiębiorstwa. Zakłady Kruppa, jak stwierdza prof. Hauser, należą do rodziny wielkich koncernów zbrojeniowych, jak Schneider Creuzot we Francji, lub Vickers w Anglii, z którymi współpracowały nawet podczas wojen. W roku 1915 — pisze prof. Hauser — gdy żołnierze francuscy i niemieccy ginęli na polach krwawych walk, przedstawiciel firmy Krupp pertraktował w Luxemburgu z firmą Schneider Creuzot w sprawie wzajemnej wymiany materiałów wojennego, potrzebnego obu stronom: Niemcy miały otrzymać przez Szwajcarię bardzo potrzebny im wówczas nikiel z francuskiej Nowej Kals-

donii, zaś Krupp miał dostarczyć Francji gotowe lufy do dział.

Nieco później, na krótko przed bitwą pod Verdun, do Francji wyruszyły przez Holandię wagony, ładowane zwojami drutu kolczastego z fabryk z Magdeburga.

Rozpoczęła między handlarzami śmierci współpraca trwała i rozwijała się nadal: przy szeleście banknotów, przy brzęku złota, a za plecami walczących w okopach żołnierzy, wymieniano patenty, ulepszenia, sposoby produkowania narzędzi coraz bardziej masowego mordu.

Współpraca ta nie ustala i w czasie wojny ostatniej, jak stwierdza prof. Hauser. Znany koncern niemiecki IG-Farben był, drogą

na Hiszpanię, zaopatrywany w surowce przez niektóre amerykańskie pokrewne koncerny: kapitał międzynarodowy zgarniał tym większe zyski, im dłużej trwały zmagania na frontach, im więcej domów waliło się od bomb, im więcej padało ludzi na frontach i w miastach.

Zakłady Kruppa egzystują dalej na terenie Zagłębia Ruhry, które leży w sercu Europy, na Zagłębiu tym koncentruje się znowu uwaga kapitalistów starego i nowego świata. Dużo się wprawdzie słyszy o przekształceniu fabryk Kruppa na zakłady, produkujące maszyny dla rolnictwa i narzędzia gospodarskie, ale, jak już wspomnieliśmy, bez należytą uwagą rancji łatwo mogłaby się powtórzyć historia „baniek do mleka” z 1919 roku.

Taką gwarancję mogłaby zapewnić tylko, co przyznaje również i wspomniany przez mnie specjalista niemiecki, ścisła kontrola wszystkich czterech mocarstw, a więc z całym udziałem Związku Radzieckiego, który dowiódł w swojej strefie Niemiec, jak skutecznie potrafił zwalczyć skupienie własności przemysłowej w niemieckich rękach. Tylko przy zgodnej współpracy czterech mocarstw na terenie Zagłębia Ruhry, ta do niedawna jeszcze kuźnia broni hitlerowskiej mogłaby być zamieniona na arsenał pokoju, pracujący istotnie na potrzeby ludzkości, dla dobra cywilizacji i postępu. Niestety, przeciwko temu oświadczają się przedstawiciele imperializmu anglosaskiego.

Leopold Marschak.

Brawo, Niciarnia!

Plan roczny przekroczone

System wielowarsztatowy ogarnął wszystkie działy produkcji

Pierwszą nagrodę na „ciągarce” przyznał Sąd 60-letniej weterance pracy, ob. Janinie Dulinowej (142,9 proc.)

We wtorek, 16 grudnia, PZPB Nr 16 wykonał swój roczny plan produkcji — zarówno w ilości kilogramów, jak też i w numeracji nici. Warto podać do wiadomości publicznej drugą, nie mniej ważną wiadomość: Niciarnia w całości przeszła już na system pracy wielowarsztatowej.

Jak już pisaliśmy w swoim czasie, pionierkami nowego systemu pracy były prządki i obręczniarki. One właśnie jedne z pierwszych w Łodzi przeszły na cztery strony.

Za nimi ruch pionierski objął wszystkie oddziały: wrzecionarski, zgrzeblarski itd. Wszystkie one — by dotrzymać kroku pioniersko-przodkom, przeszły na obsługę większej ilości maszyn.

A zatem oddziały przygotowawcze PZPB Nr 16 pracują dziś w następujący sposób: obsługuje się 16 zgrzeblarek, zamiast dotych-

czasowych 13, czesarek — sześć (dotychczas 5); w skręcalni obsługuje się 850, 900, 950 i 1.100 wrzecion (norma wynosi 650 wrzecion); na wrzecienicach cienkich 336 zamiast dotychczasowych 220 wrzecion, na grubych zaś od dość dawna obsługuje się 64 wrzeciona (norma wynosi 54). Nie pozostały w tyle i szpularki: zwiększyły one ilość obsługiwanych maszyn o jakieś 25 procent. Pionierskim niewiastom pozazdrościli nieliczni w tej firmie mężczyźni; wykończalnica również pokusiła się o miano wielowarsztatowców, a więc farbierze obsługują teraz 18 zamiast 12 wałków, na bielniku zaś w miejsce dotychczasowych trzech, obsługuje maszynę tylko dwóch robotników. W taki więc lub inny sposób wszystkie oddziały Niciarni postarały się o to, by firma ich nie tylko posiadała grupę przodowników-wielowarsztatowców, lecz w całości stała się zakładem pracy wielowarsztatowym. W ślad za tym oczywiście nastąpiła gremialna podwyżka zarobków, w myśl dodatkowych protokołów do umowy zbiorowej.

Łatwo można przewidzieć, że pionierski wyczyn robotnic Niciarni nie zostanie odosobniony. W bardzo wielu innych firmach bowiem oddziały przygotowawcze czują się pokrzywdzone w porównaniu z prządkami i tkaczkami. Teraz droga jest dla wszystkich jasna: każdy włókniarz i włóknianka może korzystać z wyższego uposażenia, stając się wielowarsztatowcem. Aby się nim stać trzeba tylko chcieć i, naturalnie, poszukać odpowiednich sposobów ulepszenia swego systemu pracy.

Nie od rzeczy będzie wspomnieć, jakie

Sąd Współzawodnictwa Pracy PZPB Nr 16 obraduje

środki zastosowała dyrekcja PZPB Nr 16, by załoga jej, złożona w dużej mierze z pracowników niewykwalifikowanych, podolała trudności i większej odpowiedzialności, jaka teraz ciąży na każdym z nich. Oto na każdym oddziale prócz majstra wprowadzono tzw. instruktorkę. Jest nią doświadczona, wykwalifikowana robotnica, której obowiązkiem jest czuwać nad każdą swą współtowarzyszką pracy, mającą jakiegokolwiek trudności przy pracy. Dyrekcja odbywa częste odprawy z instruktorkami, poucza je i daje wskazówki nie tylko od strony fachowej, ale też uczy odpowiedzialnego ustośunkowania się do ludzi. Jak słusznie zaznacza dyrektor, tow. Rossel — czasem spokojne, przyjacielskie słowo starszej, doświadczonej koleżanki odgrywa niemierną rolę, niż pomoc techniczna. Ta starsza koleżanka nie ogranicza się przecież tylko do słów; gdy zachodzi tego potrzeba, sama staje za swą „podopieczną” przy maszynie lub też przydziela jej na pewien okres czasu pomocnicę.

W tym samym kierunku zorientowana została rola majstrów. Majster ma być przede wszystkim instruktorem i nauczycielem, wtedy dopiero jego zespół pracowniczy potrafi wywiązać się ze swoich zadań. Ze to nastawienie dyrekcji Niciarni jest słuszne, widać nie tylko „na rozum”, ale i na konkretnych wynikach. Wspomnieliśmy już o przedterminowym wykonaniu planu produkcji — należy z drugiej strony podkreślić, że nie tylko spośród starych fachowców, ale i spośród niewykwalifikowanych pracowników Niciarnia ukształtowała poważny zastęp przodowników pracy, pomimo przejścia na trudniejszy system pracy wielowarsztatowej. W tych dniach właśnie odbyło się posiedzenie Sądu Współzawodnictwa Pracy, który wytypował 18 kandydatów do nagród, wyznaczonych przez C.Z.P.W. dla zwycięzców wycigu pracy w miesiącach listopad — grudzień.

Brak miejsca nie pozwala nam wymienić wszystkich 18-tu — ograniczamy się do podania nazwisk kandydatów do pierwszej nagrody: ob. Zofia Stolecka (157,2 proc. normy), 20-letnia zaledwie dziewczyna, która od roku dopiero pracuje na obręczniaku i zdołała przez ten czas doścignąć i prześcignąć o wiele starsze od siebie i doświadczone prządki — otrzymała pierwszą nagrodę; drugą przyznano ob. Franciszce Jaguszewskiej (155,3 procent), trzecią zaś — Marii Mielczarek (153,3 proc.). Spośród robotnic skręcalni pierwszą nagrodę przyznano Antoninie Baturze (163,6 proc.). Z oddziału czesalni pierwszą nagrodę otrzymała ob. Stanisława Barłoga (142,5 proc.). Na „ciągarce” pierwszą nagrodę zdobyła 60-letnia ob. Janina Dulinowa (142,9 proc.), na wrzecienicach grubych — Kazimiera Wojciechowska (152 proc.), z oddziału polyskowni pierwszą nagrodę przyznano Florentynie Walczak (172,3 proc.). Należy zaznaczyć, że zarówno sędziowie, jak i ławnicy brali pod uwagę nie tylko wysokość osiągniętej normy produkcji, lecz również jej jakość, a także pilność i obowiązkowość pracy. Wypada nam życzyć pracownikom Niciarni, by do następnego etapu współzawodnictwa udzielić-krotnili swój zastęp kandydatów do nagród. Sprawi to więcej kłopotu sądowni i ławnikom, lecz wyjdzie na dobre i firmie, i zakładzie robotniczej, i naszemu Państwu Ludowemu.

H. W.

1) Janina Weronika zdobyła drugą nagrodę na wrzecienicach grubych (148,9 proc.); 2) Jaguszewska Franciszka otrzymała drugą nagrodę na „obracznikach” (153,3 proc.); 3) Kaczmarek Honorata — druga nagroda na skręcalni (166,3 proc.); 4) 20-letnia tow. Zofia Stolecka jest „asem” wśród przadek — zdobyła pierwszą nagrodę na obręczniarkach.

Prawda o streptomycynie

Nie należy jej stosować w wypadku gruźlicy

Konferencja w Państw. Zakładzie Higieny w Łodzi

Penicylina i streptomycyna zyskały sobie sławę leków niezastąpionych przy leczeniu całego szeregu chorób. Jeśli chodzi o penicylinę, to jej właściwości lecznicze zostały już całkowicie zbadane i słusznie zasługują na uznanie — ma ona właściwość hamowania rozwoju bakterii, nie zatruwając przy tym organizmu ludzkiego. Produkcja jej rozpoczęła się w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, a jej odkrywcą, dr Fleming, uzyskał w roku 1946 nagrodę Nobla. U nas w kraju produkcja penicyliny rozpoczęła się w 1948 roku w Tarchominie pod Warszawą, gdzie obecnie montuje się już fabrykę.

Inaczej natomiast przedstawia się sprawa streptomycyny. Mylnie rozpowszechniło się mniemanie, że streptomycyna leczy gruźlicę płuc. Wprawdzie pierwsze eksperymenty przeprowadzane na świnkach morskich dały zadowalające wyniki, ale jeśli chodzi o leczenie ludzi, to, niestety, streptomycyna zawodzi, powodując nawet zatrucie systemu nerwowego, lub uodornienie prątków gruźlicy na dal-

sze dawki, jeśli jest zastosowana w nieodpowiednich ilościach. Natomiast daje wyniki 50-cio procentowego wyleczenia przy gruźliczym zapaleniu opon mózgowych i przy tak zwanej prosówce — gruźlicy rozsianej po całym organizmie. Należy zaznaczyć, że streptomycyna w wyżej wspomnianych wypadkach daje wyniki wyłącznie wówczas, jeśli jest zastosowana przy wczesnym rozpoznaniu choroby.

Ministerstwo Zdrowia zarządziło sprowadzenie 80 kg streptomycyny z USA dla zastosowania dawk leczniczych. Lek ten zostanie rozprowadzony między wydziały lekarskie naszych uniwersytetów, aby umożliwić przeprowadzanie odpowiednich doświadczeń i danie odpowiedzi, na jakie dolegliwości streptomycyna jest skuteczna.

Z inicjatywy Ministerstwa Zdrowia odbyła się w Państwowym Zakładzie Higieny w Łodzi konferencja prasowa, na której udzielali powyższych informacji prof. Feliks Przemyski — naczelny dyrektor PZH, prof. Stanisław

Popowski — kierownik kliniki pediatrycznej U.Ł., dr Marian Ziarski — kierownik Centralnego Poradni Przeciwgruźliczej oraz dr. Sobieski — pediatra.

Według rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia, otrzymana z USA streptomycyna będzie zastosowana wyłącznie dla dzieci do lat 15 i tylko w wypadkach prosówki i gruźliczego zapalenia opon mózgowych. Tylko bowiem w tych wypadkach streptomycyna daje zadowalające wyniki.

Konferencja wczorajsza miała na celu zapoznanie społeczeństwa z działaniem streptomycyny i ostrzeżenie, by nie stosowano jej bez lekarza w wypadkach gruźlicy, ponieważ zamiast pomóc, streptomycyna może doprowadzić organizm do całkowitej ruiny. Sława jej więc jako leku na gruźlicę jest zupełnie niezasadniona, bowiem nawet jeden z odkrywców jej, dr Waksman stwierdził, że gruźlicę należy leczyć tylko tak, jak dotychczas, tznaczy odma, chirurgicznie, względnie klimatycznie.

(m. z.)

Wre praca w PZPB Nr. 4

Sprawy fabryki - sprawy partii

Tego dnia, idąc do fabryki PZPB Nr 4 (d. Billington) postanowiłam, nie będę pisać o sprawach produkcyjnych. Zajmę się wyłącznie pracą organizacyjną partyjną. Szczerze, że niedawno w rozmowie ze mną jeden z towarzyszy powiedział — wy w „Głosie” — to już macie zupełnego bżaka na punkcie norm, procentów, wstęgu pracy... Uwaga ta, choć z gruntu niesłuszna — wydała swoje plony — postanowiłam nie spojrzeć nawet na krosna i wrzeczona...

Tow. Komorowski sekretarz PPR — rad jest odwiedzinom przedstawicieli „Głosu”... — „Tak dawno u nas nie byliście, wcale o nas nie piszecie...” A jest o czym pisać — mówi...

— Opowiedzcie więc, towarzyszu, — o pracy komitetu i kół fabrycznych.
— Na ostatnim posiedzeniu komitetu — dokonaliśmy nowego podziału pracy, pamiętamy 9 członków komitetu. Każdy jest obecnie odpowiedzialny za swój odcinek.

Kierownikiem działu najważniejszego — specjalista od współzawodnictwa pracy jest tow. Iszcak, kierownik tkalni. Współzawodnictwo zatacza coraz szersze kręgi. — Rywalizując z sobą robotnicy zmiany pierwszej z robotnikami ze zmiany drugiej, a poza tym istnieje też i współzawodnictwo indywidualne. Dzięki temu, ruchowi wzrasta wydajność pracy. W październiku nasza przedziałnia wykonała plan w 80,25 proc., tkalnia 123 proc., w pierwszej dekadzie grudnia przedziałnia poprawiła się — 87,6 proc. I teraz staramy się rozwinąć większe tempo — zbliża się koniec roku...

Nie jest zbyt dobrze, szczególnie w przedziałni — ale produkcja podnosi się — wszystkie przedki pracują na trzech stronach — i powiedziec trzeba, że to nasze towarzyszy z PPR dały przykład — tu w pierwszym rzędzie należy wymienić tow. Marię Holys i miodą — ZWM-ówkę B. Klaczkow, która przeciętnie osiąga 154 proc. normy.

Jeśli chodzi o tkalnię — to również hasło wyszczepu pracy pierwszy rzucili towarzysze z PPR, tow. tow. Wojdyńska i Łuszczewski, którzy pracują na 4-ech szerokich krosnach.

— Ale otóż i oni sami. Opowiedzą Wam o swojej pracy — przerywa swoje wywody tow. Komorowski jako, że do pokoju wchodzi liczna gromadka towarzyszy. Tow. Wojdyńska przychodzi wesola i uśmiechnięta... Dziś jestem zadowolona — ze swojej pracy — mówi — osiągnęłam 167 proc. normy, a i zarobiłam więcej — 6.400 zł, za ostatnie dwa tygodnie.

— Tak, tak wtrąca się do rozmowy tow. Łuszczewski, maż tow. Wojdyńskiej. Wszystko to byłoby dobrze, gdyby moja żona współzawodniczyła z kimś innym, nie ze mną... Bo to niedobrze, kiedy żona własnemu mężowi źle życzy i cieszy się, kiedy coś popłace... I tow. Łuszczewski wzdycha — niby to ze zmartwienia, ale oczy mu się śmieją...

— Myślę — że u was w domu wiszą wykresy, tablice. — Współzawodnictwo, to przecież treść waszego życia — uśmiecha się tow. Hofmann.

Sprawa współzawodnictwa pracy — sprawa produkcji — to podstawa, treść życia i działalności wszystkich pepperowców, i dla tego — nie można pisać o pracy partyjnej — nie poruszając zagadnień produkcyjnych; i dlatego wbrew uprzednio powziętym postanowieniom muszę pisać właśnie o tych sprawach. Sprawach najistotniejszych.

I w tym przeświadczeniu zadają towarzysze dalsze pytania.

— Czym tłumaczy się fakt, że wasze zakłady, które przed tym przodowały, dziś pozostają nieco w tyle?

— Dużo by o tym mówić — stwierdzają towarzysze — wpłynął na to fakt, że były pewne zmiany personalne, co ujemnie odbiło się na produkcji. — Dziś podciągamy się i moście, towarzyszyko napisać — że od nowego roku weźmiemy do współzawodnictwa jedną z większych fabryk — którą, to jeszcze tajemnica. A napewno wrócą dla nas dni sławy... Tylko, że wiele jeszcze trzeba pracować. Musimy „nacisnąć” kierownictwo fabryki, żeby szybciej przygotowało bazę techniczną pod dalszy rozwój ruchu współzawodnictwa. — Musimy pracować nad kształceniem młodych. I fabryka ma też wielkie plany uruchomienia specjalnej szkoły dla majstrów tkalni automatycznych. Bo automaty instalują w innych zakładach a majstrów wykwalifikowanych brak. Plan, jak widzicie, są szerokie i musimy je zrealizować.

— I w tej dziedzinie, i w innych współpracujemy z pepesowcami, mówi tow. Komorowski. We współzawodnictwie pracy szczególnie wysuwają się — tow. Domalążek majster, tow. Wejman, salowy... członkowie PPS.

A jak tam u was wygląda sprawa kształcenia kadr partyjnych? — pytam.

Tow. Komorowski odpowiada — naogół się rymy się, by na każdym posiedzeniu koła był referat, lub przegląd prasy i dyskusja. Kursów jeszcze nie zorganizowaliśmy. Jeśli mówimy o sprawach organizacyjnych — chcę podkreślić, że byłoby wskazane, aby tak, jak w innych większych fabrykach i u nas powstał wyodrębniony komitet. Istnieje u nas 5 oddziałów i każdy z tych odcinków należy

organizacyjnie do pięciu różnych dzielnic, co wprowadza zamęt i brak skoordynowanej pracy.

Obecny stan rzeczy ujemnie też odbija się na pracy dziesiątników — ale to już związane jest z pracą zawodową. Następują przegrupowania, w wyniku których dziesiątnik jest oderwany od dziesiątki. — Takiego stanu rzeczy należałoby unikać — w razie konieczności dokonać reorganizacji dziesiątki. Dziesiątnik jest przecież odpowiedzialny nie tylko za zebranie składek, ale przede wszystkim za pracę przy warsztacie każdego członka dziesiątki.

Z wejściem do sekretariatu PPR tow. Baka, przewodniczącego Rady Zakładowej — rozmowa schodzi na inne tory — omawiamy sprawy „bytowe”. Przypaść muszę, że tow. Baka nie wiele chce mówić — właśnie udało mu się w Związkach Zawodowych pomyślnie zatwierdzić „jedną sprawę”. Jaką? Za nic nie chce nam zdradzić. Sprawa przygotowania Gwiazd

ki zajmie wiele czasu towarzyszą — muszą być paczki dla dzieci i dobra zabawa! O dzieci „eitingonowcy” dbają — ale gdy mówią o tym — twarzą ich zasepiają się. No, bo mają żłobki i przedszkola — ale daleko od fabryki — matkom niewygodnie. A tuż koło fabryki jest domek śliczny z ogródkiem — cóż kiedy zajęty przez lokatorów, — gdyby im Urząd Kwaterunkowy przydzielił inne mieszkanie — dzieci miałyby żłobek blisko fabryki.

„Napiszcie, o tym, towarzyszyko” — Piszę i mam nadzieję (jako optymistka), że prośba ta dotrze do odnośnych władz.

Rozmawialiśmy jeszcze długo i o wielu różnych sprawach. O świetlicy i o spółdzielni fabrycznej, i o sprawie higieny, i bezpieczeństwie pracy i o walce z kradzieżami...

Nie sposób wyczerpać wszystkich tematów w ramach jednego artykułu. Tymi wszystkimi zagadnieniami żyje organizacja partyjna PPR.

Dary serca i pamięci

Uroczystości choinkowe w Zw. Uczestników Walki Zbrojnej

— „Niech żyje Polskie Wojsko! — niósł się aż hen na ulicę okrzyk dzieciennych głosików, gdyśmy się zbliżali do Domu Kultury Milicjanta, gdzie w ubiegłą niedzielę odbyła się tradycyjna „gwiazdka” dla 310 sierot po poległych partyzantach. Gwiazdka ta urzą-

dzona była staraniem Łódzkiego Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację.

Trafiliśmy właśnie na moment, kiedy dzieci wręczały wśród ogromnego entuzjazmu książki wartości 60 tysięcy złotych żołnierzom

Łódzkiego garnizonu, jako podarunek świąteczny od byłych partyzantów.

Major Czerwiński, który z niewielką grupą żołnierzy reprezentował tu Wojsko Polskie drzącym się wzruszenia głosem podziękował za ten drogocenny upominek, zapewniając, że żołnierze nie zapomną nigdy o tym darze i ze swej strony uczynią wszystko, aby nie zaprzepścić to o co walczyli i za co zginęli partyzanci.

Potem Teatr Kukiełek wystąpił ze swoim przedstawieniem p.t. „Dziwny doktor”, a następnie święty Mikołaj wręczył dzieciom po kilka, półtora-kilogramowe paczki z łakociami i ubrankami oraz po tysiącu złotych w każdej paczce.

— „Nasza gwiazdka nie ograniczyła się tylko do tej uroczystości — opowiada sekretarz Związku i współorganizatorka choinki p. Hanka — już w ubiegłym tygodniu rozdaliśmy 200 paczek żywnościowych i 200.000 zł w dowom po partyzantach. Niezależnie od tego w dniu wczorajszym nasz przedstawiciel wziął udział w zorganizowanej przez Związki Zawodowe choince u Horaka i wręczył w imieniu Związku specjalne upominki dla przodowników pracy...

— Czy można wiedzieć, jakie to były upominki i kto je otrzymał?

— Owszem — ob. Józef Skiba, ZWM-gwiezdzka na ośmiu krosnach, otrzymał od nas no wy rower, wartości 22 tysięcy, ob. Maria Majer — bezpartyjna, tkaczka na ośmiu krosnach, otrzymała paczkę żywnościową i także same paczki żywnościowe otrzymały: Irena Ziolkowska, tkaczka na ośmiu krosnach oraz Janina Skorek, prządka na trzech krosnach...

— Jeszcze jedno pytanie — Skąd czerpa liście fundusze na te imprezy?

Mieliśmy 700 tys. zł, poza tym karty zwłokowe z różnych naszych zakładów, resztę zaś przelał nam szlachetny ofiarodawca, którym chciałabym tu przy tej okazji podziękować w imieniu Związku i obdarowanych dzieci.

Przyjmowanie życzeń noworocznych przez prezydenta miasta

Prezydent Miasta Łodzi, jako reprezentant Rządu przyjmować będzie życzenia noworoczne w dniu 1 stycznia 1948 r. w sali Kolegium Zarządu Miejskiego, ul. Piotrkowska Nr 104

o godz. 10-ej od przedstawicieli władz, urzędów i duchowieństwa;

o godz. 11,30 od przedstawicieli partii politycznych, organizacji społecznych oraz pracowników miejskich i zakładów użyteczności publicznej.

Narada zespołu autorskiego

Odbyła się w Łodzi w lokalu Wyższej Szkoły Pedagogicznej narada autorów kilku-tomowej publikacji zbiorowej p.t. „W siulencie Wiosny Ludów”. Publikację przygotowuje Państwowy Instytut Wydawniczy do wydania w roku 1948 w ramach ogólnopolskiej akcji uczczenia stulecia Rewolucji 1848 r.

W całodziennych obradach pod przewodnictwem redaktora publikacji prof. dr. Natalii Gąsiorowskiej, wzięło udział 20-tu uczonych i pracowników naukowych. Z ramienia Państwowego Instytutu Wydawniczego w naradzie uczestniczyli: Naczelny Dyrektor A. Bachrach, Red. Nacz. A. Wat oraz Redaktor Naukowy prof. dr. Arnold.

Po referacie red. Werfla o problematyce 1848 roku rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięło udział: prof. dr. Kieniewicz, prof. dr. Lewak, dr. Eukaszewicz, dyr. Wat, prof. dr. Arnold podkreślił, że w „Wiosnie Ludów” szukać należy rodowodu współczesnych ideologii politycznych.

W drugiej części zebrania przedyskutowano ogólny charakter wydawnictwa i uzgodniono prace poszczególnych autorów.

Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne

zamieniają o dziełach swych pracowników

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, śpiewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widowni wypełnił tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastuga w tym niewątpliwą plik. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstyl-

nymi i słodyczkami, każde ze 180 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszystkim dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

To, że ta świąteczna dziecięca impreza, zorganizowana na terenie Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych, wypadła tak udatnie i utrwaliła się radosnym przeżyciem w umysłach jej małych uczestników, zawdzięczać należy pracy i wysiłkowi jakie przy jej organizowaniu położyli ob. ob. A. Paradowski i H. Czerniawski, oraz tow. tow. Chrap i Chodorowski.

TABLICA zwycięstw

We współzawodnictwie tkaczy pracujących na sześciu krosnach pierwsze miejsce zdobył Stefan Palczyński (171,3 proc.). Następne miejsca zajęli: Józefa Krzyżaniak (167,5 proc.), Marja Pyziak (164,8 proc.), Halina Lpinińska (164,9 proc.) i Kazimiera Domańska (160,4 proc.).

Na „czwórkach” najlepsze rezultaty osiągnęli: Stanisława Kocjasz (152,1 proc.) i Stefania Kaźmierczak (145,5 proc.).

W przedziałni cienkoprzędnej wyróżnili się: Bronisława Świtoniak (180,3 ska (147,7 proc.), Zofia Baranek i Marja Dubis (169 proc.), Marja Blachowska (147,7 proc.), Zofia Baranek i Marja Derebas. W przedziałni odpadkowej uzyskał Józef Wachecki 172,8 proc. normy.

W PZPB Nr 2 w przedziałni na czterech stronach wyróżnili się: Janina Dębowska (144,4 proc.), Genowefa Pawlak (143,8 proc.) i Stanisława Świecińska (142,7 proc.), a na trzech stronach: Marja Uznańska (149,3 proc.) i Regina Kozłowska (145,4 proc.). W tkalni wyróżnili się na „szóstkach” Franciszka Szymańska (133,3 proc.), a na „czwórkach” Helena Piszta (154,8 proc.).

W PZPB Nr 3 najlepsze wyniki osiągnęli w tkalni („czwórkach”): Bronisława Matczak (168 proc.) i Lucyna Stelwach (161 proc.) a w przedziałni Bronisława Wasielezka (179 proc.) i Helena Cuśka (173 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził majster Człapiński (131,9 proc.) Tomczak (114,7 proc.), a Tosik (110,9 proc.) Zalasę (103,8 proc.). Majster salowy Buchner (111 proc.) wyprzedził Bociana (103,6 proc.). Tkalnia „A” (118,6 proc.) pokonała tkalnię „B” (112 proc.).

W PZPB Nr 4 najlepsze rezultaty

uzyskały: Natalia Balcerk (155,4 proc.), Marja Kopeć (162 proc.) i Helena Szczyńska (145,4 proc.).

W PZPB Nr 6 w przedziałni odznaczyle się: Stanisława Szydłowska (156,8 proc.), Janina Łuszczewska (145,4 proc.), Genowefa Olejniczak (143,7 proc.) i Kazimiera Urbaniak (143 proc.).

W tkalni („szóstki”) osiągnęli: Kazimiera Wutzke 162 proc. normy, a Helena Swąderska (151,7 proc.).

W PZPB Nr 7 wyróżnili się w przedziałni (780 wrzecion): Kornelia Nowak (162,8 proc.) i Władysława Jochim (156,5 proc.), a w tkalni (4 krosna) Walentyna Grabowska (159 proc.).

Stanisława Walas uzyskała 168,5 proc. normy.

W PZPB Nr 8 pierwsze miejsce zdobyły w przedziałni (920 wrzecion) Aniela Majewska (154 proc.) i Józefa Dębska (150 proc.) a w tkalni („szóstki”) Jadwiga Kaczmarek (178 proc.) i Stefania Jankowska (166 proc.).

W PZPB Nr 9 w przedziałni na czoło wysunęły się: Marja Wasiak (156,4 proc.), Marja Bartosiak (150,3 proc.) i Zofia Kulczyńska (141 proc.), a w PZPB Nr 14: Helena Durska (151 proc.), Czesława Piekarska (148,5 proc.) i Józefa Hadler (163 proc.).

W PZPB Nr 16 (800 wrzecion) najlepsze rezultaty osiągnęli: Antonina Sawicka (157 proc.), Jadwiga Podębska (156 proc.) i Zofia Florek (141 proc.), a w PZPB Nr 17 Zofia Sakowska (4 krosna — 162 proc. normy) i Janina Potyrała (przędka — 160,6 proc.).

W PZPB w Pabianicach wyróżnili się w przedziałni: Helena Prusinowska (145,8 proc.) i Helena Rajchert (143,6 proc.), a w tkalni: Sabina Zych (165,5 proc.) i Helena Krzemińska (143,8 proc.). Zenon Makowski uzyskał 143,2 proc. normy.

Z życia Partii Ze sportu

UWAGA SEKRETARZE DZIELNICY STAROMIEJSKIEJ!

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Nowomiejskiej 6 odbędzie się odprawa sekretarzy kół Staromiejskiej. Sprawy bardzo ważne. Obecność obowiązkowa

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 7.30 Straż Przemysłowa k.z.P.B w Rudzie Pabianickiej. O godz. 13-ej Tkalinia, oddział I — zmiana II.

WIDZEW

O godz. 16-ej f. „Jarsch”.

GÓRNA

O godz. 13.30 PZPW Nr 6 — zmiana I, PZPB Nr 7 — zmiana I, PZPJG Nr 8 — zmiana I. O godz. 16-ej robotnicy dniówkowi PZPJG Nr 8, Miyn „Korona”.

GÓRNA PRAWA

O godz. 13.30 PZPB Nr 6 „B” — koło 9, PZPW Nr 4 — koło 4. O godz. 14-ej Fabryka Tasiem i Szurowadel.

GÓRNA LEWA

O godz. 16-ej Państwowa Fabryka Filców.

ŚRÓDMIEJSKA LEWA

O godz. 16.30 Elektrownia—koło 4. O godz. 16.30 f. „Wudke”, Produkcja Filmu Polskiego. O godz. 8-ej Posterunek Łódź-Fabryczna MO. O godz. 17-ej f. Hartwig. O godz. 15-ej „Syrana”. O godz. 16-ej Atelier Filmu Polskiego.

ŚRÓDMIEŚCIE

O godz. 15.30 f. „Kublik”. O godz. 14-ej f. „Sylwia”. O godz. 17-ej CZPWI. Dyr. WI. Lękowych, LKPPR. O godz. 16-ej Dyr. Lasów Państwowych, CZMPWI.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-ej f. „Gutmann”, 12 kom. MO. O godz. 15.30 Urząd Wojewódzki, Apropowizacja f. „Siltwars i Paget”.

BALUTY

O godz. 15-ej „Mewa”. O godz. 16-ej pracownicy biura i wydziału ruchu PZPJG Nr 8. O godz. 17-ej odprawa referentek kobiecych. O godz. 14-ej 10 kom. MO.

UWAGA SEKRETARZE KÓŁ ŚRÓDMIEŚCIA

Z powodu Świąt Bożego Narodzenia wszyscy sekretarze Śródmieścia są proszeni o złożenie ankiet sprawozdawczych z miesiąca grudnia w dniu dzisiejszym i jutrzejszym — 23 i 24 grudnia.

UWAGA, WYKŁADOWCY V-go KURSU DZIELNICOWEGO

Komitet Łódzki, Wydział Propagandy zawiadamia, że w dniach 23.12 i 29.12 br. odwołuje wszystkie wykłady i seminaria w ramach V-go Kursu Dzielnicowego.

UWAGA, UCZESTNICY KURSU KORESPONDENCYJNEGO!

Łódzki Komitet Wydział Propagandy zawiadamia, że konsultacje przedegzaminacyjne odbywają się w następujące dni: 22.12 — 29.12 br. oraz 2.1 — i 8.1 1948 r. w godz. od 17 do 19 — według poniżej zamieszczonego planu:

- Dla dzielnic Staromiejskiej i Bałuty w lokalu dz. Staromiejskiej.
- Dla dzielnic Śródmiejskiej, Śródmieście-Prawe i Śródmieście-Lewe w lokalu dzielnicy Śródmiejskiej.
- Dla dzielnicy Widzew w lokalu dzielnicy Widzew.
- Dla dzielnic Górna, Górna-Prawa i Górna-Lewa w Domu Propagandy.

DZIELNICA ŁÓDŹ

WĘGIEL NA KARTKI

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Apropowizacji — podaje do wiadomości, że w składach węglowych, włączonych do miejskiej sieci rozdzielczej z dniem 23 grudnia 1947 r. będzie sprzedawany węgiel na karty żywnościowe kat. I z miesiąca listopada 1947 roku na odcinek Nr 30 po 100 kg i na karty z miesiąca grudnia 1947 roku na odcinek Nr 30 po 100 kg w cenie zł 112 za 100 kg. Z rozdziału wyłącza się posiadaczy kart RCA i „MK”.

Jednocześnie Wydział Apropowizacji zaznacza, że z dniem 31 grudnia 1947 roku zostają unieważnione odcinki na węgiel Nr 30 z kart żywnościowych kat. I z miesiąca września i października 1947 roku.

W związku z powyższym Wydział wzywa do podjęcia należnego węgla w podanym terminie, gdyż żadne reklamacje po dniu 31 grudnia 1947 roku uwzględniane nie będą.

GWIAZDKA DLA DZIECI

W dniu 23 grudnia o godzinie 17,00 w lokalu własnym przy ul. Gdańskiej 70, odbędzie się „Gwiazdka” dla dzieci pracowników Centrali Produktów Naftowych, Oddział Wojewódzki w Łodzi, oraz dla 10 zaproszonych sierot po poległych żołnierzach. Podczas uroczystości dzieciom zostaną wręczone przez św. Mikołaja podarunki świąteczne.

Przed 9 spotkaniem Polska — Węgry w hoksie

Rola łodzian w walkach polsko-węgierskich

Bezpośrednio niemal po Świątach Bożego Narodzenia pięściarzy naszych czeka dziesięć międzynarodowych spotkań z reprezentacją Węgier. Oficjalny mecz odbędzie się 28 bm. w Poznaniu, a drugi, mający charakter już raczej towarzyski — w Warszawie. Do meczu w Poznaniu jest już niemal wszystko przygotowane. Znamy już skład obu drużyn, nawet komisje sędziowską, zrobimy więc teraz pobieżny szkic dotychczasowych walk polsko-węgierskich w ringu.

PIERWSZY MECZ I PIERWSZA PORAZKA

Kontakt z pięściarstwem węgierskim, jednym z najsilniejszych w Europie przedwojennej, nawiązaliśmy 19 lat temu — w 1928 r. Pierwsze spotkanie odbyło się w Budapeszcie 4 listopada i przegraliśmy 5:11. Barw naszych wówczas bronili: Forlański, Głon, Karaśkiewicz, Górny, Arski, Seidel, Tomaszewski i Kupka.

W WARSZAWIE BYŁO JUŻ LEPIEJ

Drugie spotkanie w Warszawie, 12 maja 1929 r., zakończyło się wynikiem remisowym 8:8. W reprezentacji naszej występowali wówczas: Moczko, Pyka, Głon, Wochnik, Arski, Majchrzycki, Wiśniewski i Wocka.

ZWYCIĘŻAMY 10:6

8 marca 1931 r. walczyliśmy z Węgrami w Po-

znaniu i wywalczyliśmy pierwsze zwycięstwo 10:6. Skład nasz wówczas wyglądał następująco: Wolniakowski, Forlański, Rudzki, Seweryniak, Arski, Majchrzycki, Wystrach i Wocka.

W BUDAPESZCIE — NA ODWRÓT

Wynikiem identycznym, tylko na naszą niekorzyść — 6:10, kończy się czwarte spotkanie, odbyte w Budapeszcie 18-go kwietnia 1934 r. W spotkaniu tym w barwach naszych walczyli: Rotholc, Rogalski, Forlański, Sipiński, Seweryniak, Majchrzycki, Chmielewski, Wocka.

ZNÓW POZNAŃ I ZNÓW ZWYCIĘSTWO

W roku 1935 widowną piątego meczu Polska — Węgry był Poznań. Nieznaczne zwycięstwo, gdyż zaledwie różnicą 2 punktów — 9:7, wywalczyli wówczas dla nas: Jarzabek, Rotholc, Kajnar, Sipiński, Seweryniak, Majchrzycki, Zieliński i Piłat.

DOBRA PASSA

Od tego czasu nie przegrywaliśmy już z Węgrami ani razu. 29 marca 1937 r. bijemy „Majchrzycki” w Warszawie 10:6. W poszczególnych wagach reprezentują nas: Sobkowiak, Koziołek, Krzemiński, Woźniakiewicz, Sipiński, Chmielewski, Szymura i Piłat.

Piłat 3-krotnie bronił barw Polski przeciwko Węgom przed wojną i zdobył w nich dla nas 5 punktów razem z Arskim.

W BUDAPESZCIE — JUŻ REMIS

W następnym roku, 1938 (10 kwietnia) na ringu w Budapeszcie wywalczyliśmy drugi wynik remisowy 8:8. Reprezentacja наша wyglądała wówczas następująco: Sobkowiak, Koziołek, Czortek, Kowalski, Kolczyński, Pisarski, Doroba i Piłat.

W WARSZAWIE — TRIUMF

No 1 rok ostatni, rok 1939. Miejscem tego ostatniego spotkania był znów Poznań. Tym razem szczęście nam dopisało najbardziej, gdyż Węgryeszli z ringu pokonani wysoko 14:2. Skład personalny naszej ósemki wyglądał następująco: Jasiński, Koziołek, Czortek, Woźniakiewicz, Kolczyński, Pisarski, Szymura i Białkowski.

ROLA ŁODZIAN

Widzimy więc, że w dotychczasowych spotkaniach z Węgrami niemają rolę odgrywali pięściarze łódzkie. Najbardziej zasłużonymi wśród nich, jak dotychczas, są Pisarski i Seweryniak, którym do zawładnięcia mamy po 4 punkty. Za nimi idą Chmielewski i Woźniakiewicz, a listę „zasłużonych” zamyka Seidel. Największą jednak ilością spotkań z Węgrami mogą się poszczycić: Majchrzycki, Forlański, Koziołek, Sipiński, Arski, Wocka i Piłat.

TEGO NIE POWINNO BYĆ

28 grudnia 1947 r. w Poznaniu ma zabraknąć łodzian, ale to bynajmniej nie oznacza upadku pięściarstwa łódzkiego. W niedzielę przekonaliśmy się, że tak nie jest, świadczy tylko o uprzedzeniu, jakie od dłuższego już czasu panuje w Poznaniu w stosunku do nas. Tego jednak w sporcie nie powinno być!

Koszykarze estońscy najlepsi na obszarze przybaltyckim

W Tallinie zakończył się trzydniowy turniej koszykowi w konkurencji męskiej i żeńskiej, w którym wzięły udział reprezentacyjne zespoły Radzieckich Republik krajów Przybaltyckich. Niezwykle interesujące i stojące na bardzo wysokim poziomie pod względem technicznym i taktycznym były spotkania drużyn męskich. Najważniejszym spotkaniem był mecz drużyn reprezentacyjnych Estonii i Litwy, pretendujących do tytułu mistrza. Zespół Republiki Litewskiej był reprezentowany przez mistrza ZSRR na rok 1947, drużynę S.K.I.F. (Kowno).

Do przetrwania wyniku spotkania brzmiał 18:7 na korzyść Estonii. Po przerwie gra prowa-

dzona była w bardzo szybkim tempie i mistrz ZSRR starał się za wszelką cenę wyrównać i uzyskać zwycięstwo. W pewnym momencie stan punktów wynosił 28:28 i wydawało się, że zespół republiki Litewskiej wygra to spotkanie. Estończycy sprawili jednak niespodziankę i po pięknej grze zwyciężyli ostatecznie 32:28.

Poziom gier w konkurencji kobiecej był dużo niższy niż w konkurencji męskiej. Zeszłoroczny zwycięzca w turnieju, drużyna Litewskiej Republiki, również w tym roku zajęła pierwsze miejsce w turnieju, zwyciężając zespół Łotewskiej Republiki 22:15 i zespół estoński 20:16.

Przed spotkaniem z Węgrami

Komplet sędziowski na Poznań i Warszawę

W związku z mającymi się odbyć w dniach 28 i 30 bm. spotkaniami bokserskimi reprezentacji Polski z Węgrami ustalono na stępujące komisje sędziowskie na powyższe mecze. W dniu 28 bm. na meczu poznańskim w ringu sędziować będzie Władysław Masłowski (Poznań), na punkty zaś jako sędzia neutralny Bendrich Opustil (Czechosłowacja), ze

strony Polski Prendowski (Warszawa) oraz sędzia węgierski, który przybędzie wraz z drużyną gości.

Na mecz warszawski w dniu 30 bm. w ringu wyznaczono sędziego Federowicza (Śląsk) na punkty sędziują: Czechosłowak Opustil, Polak Plewicki (Warszawa) oraz sędzia węgierski.

Święta pod znakiem „Sparty”

Siatkarze i koszykarze czeszy przyjeżdżają do Polski 25 b. m.

Akademycki Związek Sportowy w Łodzi sprowadza w dniach od 25. 12. 1947 roku do 2. 1. 1948 r. A.C. „Sparta” z Pragi. Czesi przyjadą do Polski ze swymi zespołami męskimi w piłce siatkowej i koszykowej. Kierownikiem drużyny czeskiej jest p. Jeżabek Vaccar, międzynarodowy sędzia w piłce koszykowej oraz prezes Czesko-słowackiego Związku Piłki Ręcznej. Drużyna piłki siatkowej przyjeżdża w następu-

jącym składzie: Svoboda Józef (kapitan reprezentacji Czechosłowacji), Raban Vaclav, Svan-car Gustav, Rybacek Oldřich, Vodicka Ivo, Spitalsky Miroslav, zaś drużyna w piłce koszykowej: Benacek Otirad, Rlumisky Miloslav (kapitan reprezent. Czechosł.), Hora Miroslav, Chytil Franasek, Kinsky Jinřih, Skoh Miroslav Vacura Zelenek, Simo Ivo, Feuraban Wladimir i Vidlak Lubot. W drużynie A.C. „Sparta” występują zawodnicy, którzy niejednokrotnie bronili barw Czechosłowacji. A.C. „Sparta” zajmuje w Lidze piłki siatkowej drugie miejsce, ustępując jedynie mistrzowi Czechosłowacji stosunkiem małych punktów. Drużyna piłki koszykowej podczas turnee po Europie uzyskala następujące wyniki: z mi-

strzem Belgii Semailles (Bruksela) 23:17, z mistrzem Szwajcarii C.A. Geneva 34:21, oraz na międzynarodowym turnieju w Nicy z A.C. Bordeaux 34:18, a z C.A. Toulouse 28:17. W rozgrywkach o mistrzostwo Czechosłowacji zwyciężyła z Sławią, S.K. Zidenice, Sokol Kolin, a z mistrzem CSR Sokol (Brno) wygrała 35:30, oraz zremisowała 29:29, zajmując w Lidze koszykowej drugie miejsce.

Kalendarzyk rozgrywek A.C. „Sparta” w Polsce przedstawia się następująco:

26 i 27 grudnia w Krakowie z T.S. „Wisła” oraz z AZS Kraków.

29 i 30 grudnia w Warszawie z AZS Warszawa oraz SKS W-wa.

31 grudnia i 1 stycznia 1948 r. w Łodzi z AZS Łódź i YMCA Łódź.

Podczas pobytu w Łodzi jest przewidziane spotkanie z reprezentacją Łodzi w piłce siatkowej i koszykowej.

Zawody odbędą się w sali Polskiej YMCA o godz. 18-ej.

Kto pojedzie do Czechosłowacji?

Czechosłowacki Związek Tenisa Stołowego przysłał zaproszenie dla zawodników polskich na międzynarodowe mistrzostwa Czechosłowacji, które odbędą się w dniach od 16—18 stycznia 1948 r. Czesi zapraszają dwóch najlepszych graczy, jedną zawodniczkę i jednego kierownika ekipy. Ewentualnie zamiast zawodniczek — jeszcze jednego zawodnika.

Nowy Rok w Karkonoszach spotykać będą lekkoatleci DZS-u

Akademycki Związek Sportowy w Łodzi organizuje w dniach od 29.12.47 do 10.1.48 r. dla zawodników sekcji lekkoatletycznej AZS-u, kondycyjny obóz zimowy w Karkonoszach W obozie wezmą udział między innymi: Mieczysława Moderówna, Jaraczewski, Lipowski, Mrozewski, Jabłoński i inni.

Podobny obóz zorganizowany w zeszłym roku przyczynił się wydatnie do uzyskania wspaniałych wyników przez naszych lekko-

Tramwaje w okresie świątecznym

Dyrekcja Łódzkich Zakładów Komunikacyjnych podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 24.12 bm w Wigilię Bożego Narodzenia normalny ruch pociągów trwać będzie do godziny 18.30

Od godziny 18.30 pociągi będą zjeżdżać do

ZAMIAST ZYCZEŃ

Zamiast Zyczeń Świątecznych i Noworocznych Wojewoda Łódzki ob. Piotr Szyma-nek składa następujące ofiary:

- na Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci — 1000 zł,
- na RTPD — 1000 zł
- i na Łódzką Rodzinę Radiową — 1000 zł

DZIS PREMIERA W „OSIE”

„WIELKI MECZ” oto tytuł dzisiejszej premiery w „Osie”. Kierownictwo teatru skupiło pierwszorzędną sily aktorskie. Na czele zespołu: A. Dymarsza, gwiazda ekranu H. Grossówna, znany amant filmowy J. Pichelski i wybitna pieśniarka H. Brzezińska.

Program obejmuje skecze i parodie, satyrę polityczną, tańce i piosenki. Na czoło bogatej rewii humoru wybija się parodia meczu Pisarski—Kolczyński, w której główną rolę kreuje Dymarsza.